

Posudek vedoucí bakalářské práce

Vlasák, Jiří, Církevní správa na Sušicku v pozdním středověku. Bakalářská práce, katedra PVHAS FF UK v Praze 2012, 109 s., mapy a tabulky v textu, obrazová příloha.

Autor si zvolil poměrně obtížné téma. Musel pracovat převážně s latinskými prameny, orientovat se v církevních reáliích, zvládnout čtení needitovaných středověkých pramenů. Po obligátním úvodu a stručném pojednání o použitých pramenech a literatuře následuje obecněji koncipovaná kapitola o církevní správě v Čechách ve sledovaném období. Je koncipována na základě literatury a tvoří obecný rámec pro další části práce. Její rozsah je zcela úměrný. Vzhledem k tomu, že autor se rozhodl nezpracovat celou jednotku středověké územní církevní správy (v tomto případě Prácheňský děkanát), ale pouze dílčí celek, musí nutně následovat dvě stručné kapitoly o vymezení a dějinách sledovaného regionu – Sušicka, tedy v podstatě jižní „poloviny“ děkanátu. Poté již následuje jádro práce – detailní informace k jednotlivým lokalitám, jejich farním i dalším kostelům, případně oltářům a kaplím, pokud jsou ve sledovaném období doloženy. Tato část je zpracována velmi důkladně, využity jsou nejen základní prameny typu konfirmačních a erekcčních knih či rejstříků papežských desátků, ale i další edice a především v hojné míře digitální snímky diplomatických pramenů církevních institucí, zpracované v rámci projektu Monasterium. Toto digitální zpřístupnění pramenů umožnilo výrazně doplnit pramennou základu především o písemnosti premonstrátů z Windbergu, jejichž studium by jinak v krátkém čase, který je na bakalářskou práci k dispozici, bylo s těžší realizovatelné. Ve stručném závěru autor shrnuje z několika pohledů údaje, rozptýlené v předchozí podrobné části práce. Obecněji tak sleduje patronátní práva, majetkové poměry kostelů a duchovenstvo. Výklad věnovaný duchovenstvu je možná až příliš stručný, koncentrovali se například dlouho, případně až do smrti působící kněží na některých farách, zatímco jiná benefícia byla spíše „přestupní stanicí“. Striktně vzato jsou premonstráti řeholními kanovníky, nikoli mnichy (narozdíl od benediktinů), byť v současné češtině se s mizejícím povědomím o církevním prostředí tyto terminologické nuance stírají. Text je účelně doplněn mapkami a tabulkami. Zajímavá a technicky zdařilá je obrazová dokumentace v příloze, zachycující kostely na zkoumaném území. U většiny staveb je možné dosud sledovat dochované středověké stavební prvky. Celkově lze práci hodnotit jako zdařilou, vytvořenou na základě promyšleného využití pramenů a přinášející nové poznatky. Plně vyhovuje požadavkům, kladeným na bakalářské práce. Navrhuji klasifikaci „výborně“.

Prof. PhDr. Hana Pátková, PhD.